



Косово је основно политичко питање у Србији, не само због тога што су у њему концентрисани интереси великих сила. Ради се о великом делу територије на коме и даље живи српско становништво, Косово за Србе има велики културни и религиозни значај. Сваки политички актер мора имати неку замисао о томе како решити Косовски чвор. Националисти и неолиберали имају јасне платформе. Први су за замрзнути конфликт. Према њиховом мишљењу, геополитичке прилике у свету драматично су промењене последњих година у корист Србије. Други пак сматрају да је нормализација односа Србије са Косовом (тј признање) неопходна како би се убрзале евроинтеграције, модернизација и развој Србије. Неолиберарани део политичког спектра већински је и за чланство Србије у НАТО, мада то углавном не говоре. Модернизацију они разумеју у неолиберланом кључу, као даљу приватизацију и потпуну примену правила тзв. Вашингтонског консензуса. Овај други приступ дели и Александар Вучић, мада своје стварне намере сакрива националистичком реториком и добрим односима са Путиновом Русијом.

Запад је сувише политичког капитала инвестирао у пројекат косовске независности да би лако пристао на неко решење које је повољно за Србију. Између великих и малих компромиси нису могући, једино беспоговорна послушност долази у обзир. Овај феномен објаснио је још Тукидид у дијалогу између Атињана и Мељана вођеном током Пелопонеских ратова. Како би ојачали свој положај током рата са Спартом, Атињани одлучују да нападну малу острвску државу Мел. Мељани нису хтели да се предају војно неупоредиво снажнијим Атињанима и оптужили су их да су њихови поступци неправедни. Атињани су им тада објаснили основни закон политике силе: правда постоји када су сукобљене стране једнаке у моћи. Када то није случај, јаки раде оно што могу, а слаби трпе оно што морају.

Левица и Косово

Пише: Мирослав Самарџић
петак, 10 мај 2019 12:56



Левица и Косово

Пише: Мирослав Самарџић
петак, 10 мај 2019 12:56

